

ARA!!

ORGAN CENTRAL DE LES J. E. R. E. C.

Hi ha llibertat de pensament i de paraula per als catalans?

Unitat nacionalista i obrera base de la victòria

EDITORIAL

La setmana passada posàrem de relleu l'esforç de Catalunya d'ençà que esclatà la criminal sublevació militar feixista.

Ho diguérem amb frase crua i decidida, puix que comprenem i comprenem que, per damunt de tot, cal aclarir posicions i establir una línia de conducta clara i diàfana de cara als problemes de la guerra i de la revolució.

Avui, conseqüents, doncs, amb el nostre punt de mira, volem exposar des de la nostra tribuna, — única que se'ns permet — l'opinió que ens mereix l'actitud i el sentit d'actuació de tots i cadascun dels organismes polítics i socials de la nostra pàtria.

I tothom coneix també, tothom sap a bastament el programa d'Esquerra Republicana de Catalunya i el sentit d'actuació que informa a les J. E. R. E. C.

Reorganitzades profundament, sense els prejudicis que havien pogut fer creure coses absurdes i impropies, les nostres joventuts, avui, en plena forma, estan disposades a donar la batalla que sigui contra tot allò que signifiqui menyspreu i disminució de les facultats de Catalunya i de la seva capacitat de sacrifici en el temps que va de guerra i de revolució.

S'ha parlat molt, extraordinàriament, del que era la guerra i del que era la revolució. Tant una banda com l'altra dels extrems — comunistes, anarquistes — han passat un any discutint i parlant de pactes, unions, accions de conjunt, tot encaminat a produir una victòria fàcil, però tot també deixat de banda quan fregava interessos de partit o interessos de l'organització respectiva.

Les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», però, volen en aquests moments difícils, fixar ben clarament el seu pensament i la seva línia de conducta.

Creiem que és ara el moment oportú.

Quan hi ha una ofensiva desencadenada contra Catalunya; quan els problemes vitals de la reraguarda són convertits en plataforma de partit; quan dirigents autoritzats d'organitzacions importants s'atreveixen a parlar despectivament dels herois del front d'Aragó; quan es continua la mateixa política militar de la monarquia; quan els fills de Catalunya són transportats al Sud de la Península i portats al nostre front — front d'Aragó que és el front de Catalunya — ciutadans de la resta de la Península d'Ibèria; quan s'autoritza a parlar en mitjans i conferències a certes organitzacions, i se'ns impedeix a nosaltres adreçar-nos als catalans; quan passa tot això i molt més, és quan les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», han d'aixecar la seva veu i clarament exposar el punt de mira.

S'ha d'acabar d'una vegada i per sempre la campanya d'Anti-Catalunya; s'han d'acabar immediatament els atacs injustificats contra organitzacions i contra persones antifeixistes; s'han de respectar, per damunt de tot la significació de tots i cadascun dels partits que hi ha a Catalunya sense que pugui haver-hi — per cap motiu — avantatges per uns i dificultats per les altres.

Cal ara, més que mai, anar a la veritable unitat.

Es necessari compenetració antifeixista.

Es imprescindible una política — per a tots — d'unitat veritable, de compenetració extrema per a fer possible la victòria i la reconstrucció de la nostra pàtria.

* * *

Es hora també que parlem dels problemes del camp a Catalunya.

Hem de dir el que passa al camp i la solució que hi veuen les J. E. R. E. C.

S'ha d'acabar el lladrocini en nom d'organitzacions que s'anomenen antifeixistes.

El pagès català, veritable menestral que tota la seva vida ha estat dedicada a fer fructificar la terra perquè donés el màxim de rendiment, és acreedor al màxim també de comprensió i d'autoritat.

Durant un any ha estat expropiat per uns i pels altres.

En nom d'una i en nom d'altra, en nom d'unes organitzacions i d'uns postulats han anat, dia per dia, prenent al pagès, — obrer com els altres, treballador infatigable — tot el que durant la seva vida de treball i estalvi hauria pogut recollir.

La terra ha estat l'únic que li han deixat.

El tros de camp que curava, pot continuar rebent la suor del seu front venerable.

Els fruits, però, com fins ara, no poden pas continuar anant a parar a les caixes de les organitzacions o a les dels individus controlats o incontrolats.

Han d'ésser per al pagès.

Han d'ésser pels que tota llua vida ha estat dedicada al treball intens, al treball continu i esgotador.

Per a ells ha d'ésser el fruit, puix que se'l mereixen.

I aquells que, dient-ho, practicant idees — respectables sempre — contràries a la realitat catalana intentin anar contra aquest pagès, contra la seva propietat d'aquests fruits legítims han d'ésser considerats com el que en realitat són: provocadors i feixistes al servei d'interessos inconfessables.

Per aquests últims el nostre blasme i la nostra censura, dura i severa.

Per al pagès, heroi anònim de la nostra lluita, el nostre respecte, la nostra consideració i el nostre ajut incondicional i decidit.

BLOC

Hem d'insistir novament del tracte que hom dona a la remesa catalana destinada als diversos fronts de lluita.

Tenim proves irrefutables de què el nostre setmanari com a òrgan de tota la joventut Catalana ne lluita més enllà del nostre país, no és el tracte que correspon a la gesta llaial i sincera que la joventut nacionalista presten per la causa de la llibertat. No volem conèixer els motius ni pot interessar-nos qui és o qui pot ésser l'interessat a què el portantveu de la joventut catalana no pugui arribar a les mans d'aquells companys que deixant en un moment de repòs el fusell amant sobre la terra de les trinxeres, alimenten el seu esperit a la continuïtat del sacrifici i que els parla amb la llengua amb l'idioma de la seva terra, i que a través de la seva pàgina troben el confort espiritual en els moments de repòs de la lluita.

No interessa pas esbrinar les conseqüències d'aquesta negligència intencionada o no a barrar el pas a la premsa i als portantveus d'aquestes joventuts, però sí que interessa a nosaltres i sí que interessa a la mateixa joventut del front la màxima igualtat de tracte, ja que podem considerar-ho urgentíssim amb proves eloqüentíssimes a les nostres mans de què es doni aquest tracte igual que reclamem i que esperem de qui correspongui aquest reconeixement de la voluntat d'aquesta joventut que per les terres de Guadalajara, Andalusia i d'Aragó defensen amb una integritat de concepció tot el que representa aquesta guerra que sostenim per la llibertat dels homes i dels pobles.

La joventut ha d'ésser l'impuls d'Esquerra Republicana

per Joan Pons

Em plau extraordinàriament escriure avui al periòdic ARA!! òrgan de la Joventut d'Esquerra Republicana Estat Català, ja que per mitjà d'aquest petit treball podré justificar-me de la meua actitud adoptada en el seu dia referent a la Joventut del Partit i a l'ensens que, em donarà lloc per a fer una exposició de tal com jo entenc que ha d'ésser i ha d'actuar la nostra joventut.

Tal vegada sigui jo un dels pocs homes que tot i ésser-ne fundador de les Joventuts d'Esquerra Republicana, ja que contribuï a la formació de la Joventut del Centre Català Republicà del Districte V, s'hagi trobat en el dolorós cas d'haver-la de combatre d'una manera aferrissada, fins a l'extrem d'haver-ne hagut de sortir. Avui, però, afortunadament la Joventut d'Esquerra Republicana ha pres i té tot un altre caire, el mateix en el sentit de disciplina que en tàctica, i és per això que jo aimant de tota la vida i creient que als partits els hi són indispensables les seves Joventuts, aprofitaré aquesta ocasió i, com dic abans, per manifestar encara que d'una manera esquemàtica el que jo entenc que ha d'ésser la vida de la Joventut, tant en l'aspecte de la disciplina com en tàctica, com de força laboriosa i propulsora de la nostra ideologia.

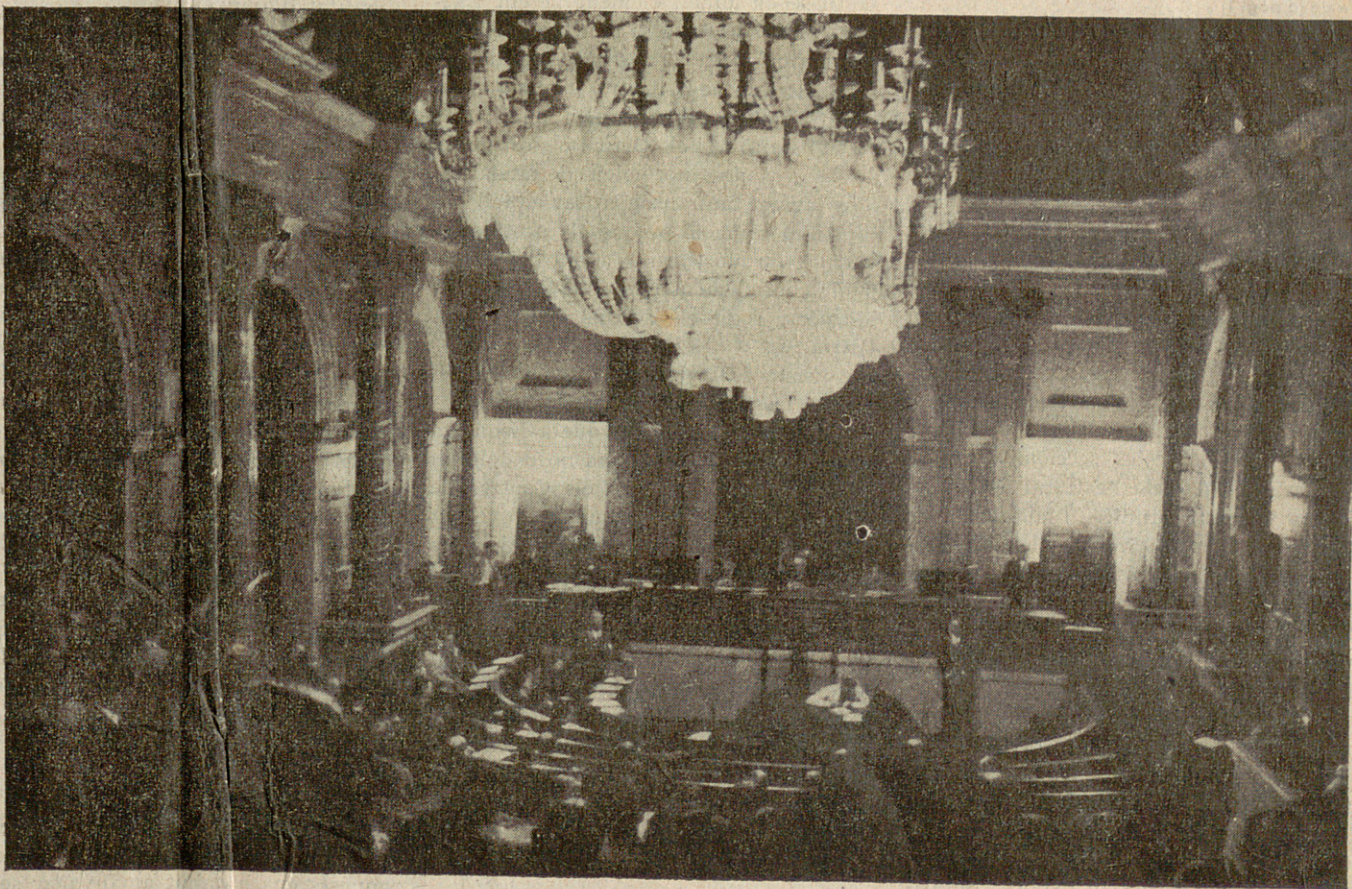
La Joventut, en tot moment, ha de respondre i l'hem de considerar com el

nervi impulsu del Partit, sense que això vulgui dir en cap moment prendre la direcció política o marcar l'orientació sobre problemes cabdals, cosa aquesta reservada només i exclusivament a la direcció totalitària del nostre Partit. És hora ja que el nostre Partit s'adoni de la importància que té la Joventut dins de la nostra organització. El partit, entenc jo, que no li ha de valdre cap sacrifici ni esforç per a trobar la forma d'encaixar i enquadrar a aquesta Joventut, però sí que ha de valdre cap sacrifici ni esforç per a trobar la forma d'encaixar i enquadrar a aquesta Joventut, ja que el seu desenvolupament pugui ésser en tot moment eficient, convertint aquest element jove en el substitut adequat per a continuar o superar en el possible el desgast natural de la nostra força o dels homes que comporta el transcórrer dels anys.

Però, a tal efecte la Joventut amb l'ajut, com dic abans, que el Partit li ha de prestar en tot moment, ha també de contribuir posant-li tot el seu entusiasme i esforç amb aquest estudi i preparació, únic camí per a poder enaltir els nostres ideals de Catalanitat, Esquerrisme i Democràcia. La Joventut ha de preparar-se creant departaments o seccions per a dedicar-se a fer els estudis necessaris de les diferents matèries o problemes que a la vida dels pobles els hi són inherents. Per exemple: hauria

(Continua a la pàg. 2)

UN MOMENT HISTORIC

El llaient de Catalunya en el moment solemne de reincorporar-se a les seves tasques

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA